

EEN GRENZELOOS LEVEN

Bijzonder om te zien hoe een kind altijd weer de grens opzoekt.
De wereld is nog heel klein, binnen een, hoop ik, veilig bestaan ...
Maar als pappa of mamma “nee” zegt,
en een grens aangeeft,
dan toch altijd even moeten proberen hoe ver je kan gaan ...

Die grens blijft eigenlijk ook in het latere leven steeds weer terugkeren ...
Zeker in de pubertijd, dan knal je er links en rechts overheen,
en wil je alles uitproberen ...

Maar wat is eigenlijk een grens ...
Zijn het simpelweg normen, waarden, afspraken, regels
gebruiken, tradities.
En ... voldoe jij aan die wens ...?

Deze grens blijft bestaan tot in de laatste uren.
Dan kom je langzaam in een proces om nu echt een grens over te gaan.
Deze grens is geen regel of afspraak,
maar een natuurlijke grens aan het einde van het lichamelijke bestaan ...

Blijft ook hier de vraag:
Is dit dan echt een grens ...?
Of is het simpelweg een verandering.
Een verandering in het bewustzijn van de mens ...

Een grenzeloos leven.

VORMEN

Vormen creëren op papier en vormen creëren uit glas ...

Dat is wat je jaren deed.

Dat is wie je bent.

En dat is ... hoe het jaren was ...

Het geheel hangt en staat nu als een museum om je heen in huis ...

Het is zo schoon.

Het is een soort magisch sprookje om te ervaren.

Het is een leven geleefd.

Het is jouw thuis ...

Maar het heeft ook veel gevraagd.

Als je eenmaal je vrije gedachten en creativiteit laat gaan ...

Dan explodeert alles.

Dan explodeert ook je hoofd.

Je durft er niet meer aan te beginnen, en gaat er niet meer aan ...

Je bent veel bezig met het einde,
en waar mag mijn levenswerk heen ...

Daarbij ga ik je nu helpen,
want het hoeft niet meer alleen ...

We gaan nu in alle rust kijken en voelen wat er moet gaan gebeuren ...

Kijken waar dit sprookje een passende plek gaat krijgen.

Met al haar verleden.

Met al haar bezieling.

En al haar prachtige kleuren ...

EEN GEDICHT LEVEN

Een gedicht leven ...
Het kan voor mij niet anders meer.
Naast ervaringen en momenten, komen beelden,
komt gevoel, en komen woorden.
En daarna gaat het opnieuw stromen, vormen en rondren.
Pas daarna kan ik er zelf meer richting aan gaan geven ...

Het gaat altijd op identieke wijze,
en ik kan me van tevoren niets bedenken ...
Het is alleen belangrijk om in het moment van zijn te gaan schrijven.
En om dan alle aandacht aan al die details in mijn hoofd te schenken ...

Er is wel een duidelijke lijn ...
Hoe intenser de beleving.
Hoe intenser het gevoel.
Hoe intenser de vorm van pijn ...
Hoe makkelijker je schrijft,
en hoe eenvoudiger de bevalling zal gaan zijn ...

Het is een vorm van bewustwording,
en 'zijn' in het moment ...
Je komt dan vaak vormen en sferen tegen die niet in woorden passen,
die woorden zijn er nog niet, of simpelweg nog onbekend ...
Adem je gedicht ...
Leef je gedicht ...
Ben je gedicht ...
Eet je gedicht ...
Goed proeven.
En dan nu de woorden, want die maken uiteindelijk het gewicht ...